

Folketingets Beskæftigelsesudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2018 - 1637

Doknr.
27733

Dato
01-11-2018

Folketingets Beskæftigelsesudvalg har d. 15. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 48 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål nr. 48:

”Vil ministeren oplyse, hvordan ministerens fortolkning af figur 5.12 i ”Fordeling og Incitamenter 2018”, som lyder ”Afgangsmønstret for gruppen af ledige fra 2. halvår 2015 ligner ganske meget det, som ses blandt ledige fra 1. halvår 2014, selvom sidstnævnte gruppe havde ret til andre midlertidige ydelser efter dagpengeudløb og dermed reelt blev sikret forsørgelse i op til 2¾ år” (s. 149), forholder sig til Dagpengekommissionens rapport, hvori kommissionen konkluderer, at ”Virkningen af de midlertidige ydelser ses også på beskæftigelsen. En analyse viser, at de midlertidige ydelser reducerer beskæftigelsesvirkningen af dagpengeafkortningen fra 11.000 til 6.000 fuldtidspersoner” (Dagpengekommissionens rapport, s. 52) og altså finder, at bortfaldet af de midlertidige ydelser skulle bevirke en næsten dobbelt så stor beskæftigelseseffekt af dagpengereformen. I sit svar bedes ministeren også oplyse, om ministerens fortolkning har givet anledning til en revision af Dagpengekommissionens analyse og af den dagpengemodel, som kommissionen har udarbejdet til brug for ministeriernes skøn over beskæftigelseseffekter ved ændringer i dagpengesystemet.”

Svar:

De økonomiske ministerier følger løbende udviklingen i den danske og internationale forskning med henblik på, om nyere resultater giver anledning til at revurdere beregningsforudsætninger. Analyserne i *Fordeling og incitamenter 2018* giver ny værdifuld indsigt i, hvordan blandt andet reformer har virket, men giver ikke anledning til at revidere Dagpengekommissionens resultater eller regnemoderne i Dagpengemodellen.

Først og fremmest skal man være opmærksom på, at de i spørgsmålet omtalte skøn for beskæftigelsesvirkninger af afkortninger af dagpengeperioden fra Dagpengekommissionens rapport ikke kan sammenlignes med opgørelsen af afgangsrater i figur 5.12 i *Fordeling og incitamenter 2018*, Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Dagpengekommissionen skønner i *Dagpengekommissionens samlede anbefalinger*, oktober 2015, at en fuld afkortning af dagpengeperioden fra 4 år til 2 år medfører en beskæftigelsesvirkning på 11.000 fuldtidspersoner. Det fremgår også, at en afkortning af dagpengeperioden til 2 år efterfulgt af ”midlertidige ydelser” på kontanthjælpsniveau i 2 år skønnes at medføre en strukturel beskæftigelsesvirkning på

6.000 fuldtidspersoner. De midlertidige ydelser kan derfor siges at reducere beskæftigelsesvirkningen med 5.000 fuldtidspersoner.

Dagpengekommissionens skøn for beskæftigelsesvirkningen af de midlertidige ydelser er udarbejdet på baggrund af et grundigt empirisk studie, jf. *Dagpengemodellen teknisk analyserapport*, Dagpengekommissionen, oktober 2015. I studiet kontrolleres for en lang række faktorer, der kan have betydning for de observerede afgangsrater, herunder de lediges karakteristika og konjunktursituationen. De estimerede elasticiteter er således et skøn for den isolerede virkning af en reduktion i dagpengeydelsen på afgangsraterne fra ledighed til beskæftigelse og dermed omfanget af den samlede beskæftigelsesvirkning.

Figur 5.12 i *Fordeling og incitamenter 2018* viser faktiske afgangsrater fra ledighed til beskæftigelse for forskellige grupper af ledige i dagpengesystemet. Der er dermed alene tale om en deskriptiv beskrivelse af den umiddelbart observerede virkning af afkortningen af dagpengeperioden fra 4 år til 2 år for grupper af ledige med og uden mulighed for at modtage midlertidige ydelser. Forskellene i afgangsraterne for de viste grupper af ledige med 2 års dagpengeperiode kan således ikke alene henføres til forskelle i ydelsesniveau efter endt dagpengeperiode, men også til forskelle i gruppernes sammensætning, konjunkturrelle forhold mv.

I figur 5.12 i *Fordeling og incitamenter 2018* vises blandt andet afgangsrater for personer, der blev ledige i 1. halvår 2014. Denne gruppe af ledige havde alene mulighed for at modtage midlertidige ydelser i op til ¾ år og altså i væsentligt kortere tid end i det eksempel fra Dagpengekommissionen, som er nævnt i spørgsmålet.

Man skal desuden være opmærksom på, at afgangsraterne fra de to grupper med en 2-årig dagpengeperiode i figur 5.12 især ligner hinanden sammenlignet med ledige, der havde en 4-årig dagpengeperiode, idet der er en markant stigende afgang til beskæftigelse efter 2 års ledighed (dagpengeperiodens udløb). Men afgangsraterne er som forventet større for gruppen, der ikke havde udsigt til midlertidige ydelser.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll-Bille